ព្រះរាជក្រម

ជស/រកម/០៣០០/១០

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាតិ វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរា បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីសវនកម្មនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៣ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ២ នីតិកាលទី ១ នឹងដែលក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានប្រកាសថាស្របនិងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ លើកលែងតែមាត្រា៤០ ហើយដែល មានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះ ជាច្បាប់រៀបចំអង្គការដែលមាន គោលបំណងបង្កើតនូវអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិមួយដែល ឯករាជ្យអំពីកិច្ចការប្រតិបត្តិការនៃការងារ ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិមានភារកិច្ចចំពោះការអនុវត្តន៍ មុខងារសវនកម្មផ្ទៃក្រៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ អគ្គសវនករត្រូវបានប្រគល់អំណាចជូនក្នុងការបំពេញ សវនកម្មលើកិច្ចបញ្ជីកាគណនេយ្យ គណនីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ការត្រួតពិនិត្យកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងកម្មវិធី របស់បណ្ដាស្ថាប័នគ្រប់គ្រង ដោយអនុលោមតាមស្តង់ដារនៃការធ្វើសវនកម្មទូទៅ និងតាមស្តង់ដារនៃ ការធ្វើសវនកម្មរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ច្បាប់នេះក៏បង្កើតនូវមុខងារសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៅតាមបណ្ដាក្រសួង ស្ថាប័ន និងបណ្ដាសហគ្រាសសាធារណៈផងដែរ ។

មាត្រា ២.-

បណ្ដាស្ថាប័នគ្រប់គ្រងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ រួមមានបណ្ដាក្រសួង ស្ថាប័ន ភ្នាក់ងារ អាជ្ញាធរធនាគារជាតិ ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋ និង ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋចំរុះឯកជន សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ រដ្ឋបាលខេត្ត-ក្រុង រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន អ្នកម៉ៅការ អ្នកផ្គត់ផ្គង់ទំនិញនិងសេវាកម្មចំពោះ រាជរដ្ឋាភិបាលតាមកិច្ចសន្យា និងបណ្ដាអង្គការផ្សេងៗ ទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្ដល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ បន្ថែមលើទុនផ្ទាល់ និងឥណទានរួមមាន ទាំងការលើកលែងពន្ធអាករ គ្រប់ប្រភេទ ព្រមទាំងសម្បទានផ្សេងៗទៀតទៅអង្គការដែលមិនរកប្រាក់ចំណេញនិង សហគ្រាស វិនិយោគឯកជនផង ។

មាត្រា ៣.-

ក្នុងច្បាប់នេះ សវនកម្មផ្ទៃក្រៅរាប់បញ្ចូលនូវការអនុវត្តន៍ប្រភេទសវនកម្មដូចតទៅ :

- ក- សវនកម្មលើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ។
- ខ- សវនកម្មលើការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីគំរោងឥណទានដែលបានទទួលពីមូលនិធិក្រៅប្រទេស ។
- គ- សវនកម្មលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងការប្រព្រឹត្តទៅលើបណ្ដាស្ថាប័ន ។
- ឃ- សវនកម្មលើការវាយតំលៃ ការផ្ដល់លទ្ធផលល្អ និងប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការអនុវត្តន៍ ។
- ង- សវនកម្មលើអង្គការដែលមិនរកប្រាក់ចំណេញ សមាគម គណបក្សនយោបាយ និងសវនកម្មលើសហគ្រាសវិនិយោគឯកជន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃច្បាប់នេះ ។
- ច- សវនកម្មតាមសំណើពិសេស ។

មាត្រា ៤.-

សវនកម្មផ្ទៃក្រៅ គឺជាការពិនិត្យពិចារណា ឬការពិនិត្យឡើងវិញលើកិច្ចបញ្ជីកាគណនេយ្យ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងការត្រួតពិនិត្យស្ថាប័នគ្រប់គ្រងដោយអនុលោមតាមស្តង់ដារនៃការធ្វើសវនកម្មទូទៅ និងតាមស្តង់ដារនៃការធ្វើសវនកម្មរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីផ្ដល់ការធានាថា :

ក- បណ្តាសកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងសេដ្ឋកិច្ចត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ តាមរយៈសេចក្តីថ្លែងការណ៍ និងតាមរបាយការណ៍ ។

ខ- បណ្តាសកម្មភាពទាំងនេះ ត្រូវបានអនុវត្តដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ គណនេយ្យទូទៅ។

គ- ការត្រួតពិនិត្យនីតិវិធីនឹងការអនុវត្តន៍ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ បទបញ្ជា កិច្ចព្រមព្រៀងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង កិច្ចសន្យា កម្មវិធី និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងដល់ចំណូលចំណាយ និងការប្រើប្រាស់ប្រភពធនធានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ២

ប្រភេទសវនកម្ម

មាត្រា ៥.-

សវនកម្មលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ និងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលជាមូលដ្ឋាន សំរាប់ធ្វើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុសរុបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នៅដំណាច់ឆ្នាំនៃការិយបរិច្ឆេទដែលរៀបចំ ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ មុនពេលដាក់ជូនទៅអង្គការនីតិប្បញ្ញត្តិ ។

សវនកម្មលើភាពត្រឹមត្រូវ ភាពពិតប្រាកដ ការយល់ព្រម ការធ្វើឱ្យមានសុពលភាព និងស្របតាមទិន្នន័យដូចមានបង្ហាញលើរបាយការណ៍របស់បណ្តាក្រសួង ស្ថាប័ន និងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុសរុបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

សវនកម្មលើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ អាជ្ញាធរ រួមមានតារាង តុល្យការរបាយការណ៍អំពីប្រាក់ចំណេញ ការខាតបង់ និងការវិភាគគណនីដែលជាផ្នែកមួយនៃ របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ។ សវនកម្មនេះក៏ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាសអាជីវកម្ម នៅក្នុងបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត-ក្រុង និងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានផងដែរ ។

មាត្រា ៦.-

សវនកម្មលើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុនិងរបាយការណ៍ផ្សេងៗទៀតដែលសំណូមពរដោយបណ្តាភ្នាក់ងារ ផ្តល់ជំនួយ អន្តរជាតិ និងបណ្តាឥណទាយកនៅក្នុងគំរោងផ្តល់មូលនិធិពីក្រៅប្រទេស។ សវនកម្មនេះត្រូវបញ្ជាក់អំពីភាពសមស្រប និងភាពត្រឹមត្រូវនៃឯកសារយុត្តិការក្នុងការដកប្រាក់ និងការចំណាយគំរោងនិមួយៗ ដោយមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវ កំណត់ហេតុបង្ហាញនូវការសមស្របទៅនឹងលក្ខខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងឥណទាន និងកិច្ចព្រមព្រៀងគំរោង ។ សវនកម្ម នឹងបន្តបន្ថែមទៅទៀត លើការវាយតំលៃចំពោះ ការសំរេចគោលដៅ នៅពេលចប់គំរោងទាំងនោះ ។

មាត្រា ៧.-

សវនកម្មលើប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យនានាដើម្បីរៀបចំនូវមតិលើភាពសមស្របគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ក្នុងការចាត់ចែង ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងការប្រព្រឹត្តទៅ ដែលបង្កើតឡើងដោយស្ថាប័នគ្រប់គ្រងលើសកម្មភាព និងកិច្ចប្រតិបត្តិការ ទាំងឡាយ។

មាត្រា ៨.

សវនកម្មលើមុខងារ ឬកិច្ចការកំពុងអនុវត្តរវាងស្ថាប័នគ្រប់គ្រងនិងស្ថាប័នគ្រប់គ្រងដើម្បីធានា សកម្មភាព កិច្ចប្រតិបត្តិការដែលទាក់ទងដល់មុខងារនៅក្នុងបណ្តាស្ថាប័នគ្រប់គ្រងឱ្យអនុវត្តគោរពច្បាប់ បទបញ្ជា និងគោលការណ៍ទាំងឡាយកំពុងអនុវត្ត ។ សវនកម្មនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងលទ្ធកម្មសាធារណៈ បៀវត្សបុគ្គលិក កិច្ចសន្យា ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងបេសកកម្ម ។

មាត្រា ៩.

សវនកម្មដើម្បីវាយតំលៃអំពីការសន្សំសំចៃ ការផ្តល់អោយនូវផលល្អ ប្រសិទ្ធិភាពនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងលទ្ធផលនៃកម្មវិធីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ សវនកម្មនេះរាប់បញ្ចូលទាំងការពិនិត្យពិចារណាឡើងវិញ នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់បណ្តា ស្ថាប័នសាធារណៈ ទោះជាស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ឬមិនមែនហិរញ្ញវត្ថុក៏ដោយ ។

មាត្រា ១០.

សវនកម្មលើការអនុវត្តន៏ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការដែល មិនរកប្រាក់ចំណេញ សមាគម និងគណបក្សនយោបាយ ដែលបានទទួលជំនួយហិរញ្ញវត្ថុពីរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុង ទ្រង់ទ្រាយលើកលែងពន្ធគយ ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស និងពន្ធអាករឯទៀត ព្រមទាំងបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិដែលពុំមានការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ។ គោលដៅនៃសវនកម្មនេះ គឺដើម្បីកុំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលដែលបណ្តាលមកពីការលើកលែងពន្ធ និងដើម្បីធានាថាស្ថាប័នគ្រប់គ្រងបានដំណើរការ ទៅតាមក្របខ័ណ្ឌនៃគោលបំណងរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១១.

សវនកម្មលើការអនុវត្តន៏ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានរបស់សហគ្រាសវិនិយោគឯកជនដែលបានទទួលការលើកលែងពន្ធ និងសម្បទានពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ សវនកម្មទាំងនេះសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការអនុវត្តន៏ទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀង និងបណ្តាលក្ខខ័ណ្ឌនៃការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១២.

សវនកម្មតាមសំណើរបស់គណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារនៃរដ្ឋសភា ឬរដ្ឋសភា ឬព្រឹទ្ធសភា ឬក្រសួង ឬស្ថាប័ននានា ឬអាជ្ញាធរសំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យពិសេសឡើងវិញលើវិស័យមួយផ្នែក ឬទាំងអស់នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ម្ចាស់សំណើ ។ ការអនុវត្តន៏នៃសវនកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ គឺស្ថិតនៅលើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អគ្គសវនករ ។

មាត្រា ១៣.

សវនកម្មដែលមានចែងពីមាត្រា ៥ ដល់មាត្រា ១២ ត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ។

ជំពូកទី ៣
អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ

មាត្រា ១៤.-

អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិជាស្ថាប័នសាធារណៈមួយមានភាពឯករាជ្យ ហើយត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ នៃសវនកម្មជូនទៅរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភាដោយផ្ទាល់ និងជូនទៅរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីជ្រាបជាព័ត៌មាន ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិដឹកនាំដោយអគ្គសវនករមួយរូប និងមានអគ្គសវនកររង ២(ពីរ)រូប ។

មាត្រា ១៥.-

ក្នុងការបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួន និងដើម្បីអនុវត្តច្បាប់នេះ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិមានសិទ្ធិ អំណាចចេញសេចក្ដីសំរេច បទបញ្ជា សារាចរ និងការណែនាំផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ១៦.-

មន្ត្រីរាជការនៃអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិមានលក្ខន្តិកៈដោយឡែក ។

មាត្រា ១៧.-

អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិមានថវិកាដោយឡែករបស់ខ្លួនផ្ដល់ដោយថវិកាជាតិ ។ ការគ្រប់គ្រង ចំណូល និងចំណាយ នៃអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ស្ដីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៤
ការតែងតាំងអគ្គសវនករ និង អគ្គសវនកររង

មាត្រា ១៨.-

អគ្គសវនករ និងអគ្គសវនកររង ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រាជ រដ្ឋាភិបាល និងដោយមានការបោះឆ្នោតទុកចិត្តពីរដ្ឋសភាតាមសំលេងគាំទ្រ ២/៣ (ពីរភាគបី) នៃចំនួន សមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

អគ្គសវនករ និងអគ្គសវនកររងនឹងត្រូវបានទទួលការតែងតាំងសំរាប់អាណត្តិ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ហើយអាចទទួលការតែងតាំងតែមួយដងទៀតប៉ុណ្ណោះ នៅពេលចប់អាណត្តិទី ១ របស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីដែលអគ្គសវនករ ឬអគ្គសវនកររងទទួលអនិច្ចកម្ម ឬលាលែង ឬបាត់បង់សមត្ថភាព ពលកម្ម ឬ មានកំហុសជាទម្ងន់នោះត្រូវជ្រើសតាំងអគ្គសវនករ ឬអគ្គសវនកររងថ្មីជំនួសតាមលក្ខខ័ណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

អគ្គសវនករមានឋានៈនិងបុព្វសិទ្ធិស្មើនឹងទេសរដ្ឋមន្ត្រីនិងអគ្គសវនកររងមានឋានៈនិងបុព្វសិទ្ធិស្មើនឹងរដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ១៩.-

បេក្ខជនដែលត្រូវជ្រើសមកតែងតាំងជាអគ្គសវនករ និងអគ្គសវនកររងត្រូវជាឥស្សរជន :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត

- មានសញ្ញាប័ត្រពីថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាឡើងទៅ ឬសញ្ញាប័ត្រសមមូលផ្នែក គណនេយ្យ ឬសេដ្ឋកិច្ច ឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬច្បាប់ ឬពាណិជ្ជកម្មដែលមានបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់
- មានបទពិសោធន៍ខាងវិជ្ជាជីវៈ ឬការងារយ៉ាងតិច ១០ (ដប់) ឆ្នាំឡើងទៅ
- មិនមានតួនាទីក្នុងអង្គការដឹកនាំនៃគណបក្សនយោបាយណាមួយ ។

មាត្រា ២០.-

អគ្គសវនករមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំនៃអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការ អនុវត្តន៍គោលនយោបាយគោលដៅ គោលបំណងរបស់អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ និងមានសិទ្ធិដើម្បីធ្វើ សកម្មភាពលើរាល់កិច្ចការទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២១.-

អគ្គសវនករជាអ្នកតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ ធ្វើកម្មវិបាក និងកំណត់បៀវត្ស អត្ថប្រយោជន៍ ប្រាក់កំរៃ ប្រាក់រង្វាន់ ដល់មន្ត្រីរាជការ និងបុគ្គលិករបស់អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ។

ជំពូកទី ៥
របាយការណ៍សវនកម្ម

មាត្រា ២២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបញ្ជូនឯកសារនៃការទូទាត់ថវិកាប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ ទៅរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភាដើម្បីពិនិត្យ និងអនុម័ត ទន្ទឹមនឹងនេះរាជរដ្ឋាភិបាលក៏ត្រូវបញ្ជូនឯកសារនេះទៅអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិដើម្បីធ្វើសវនកម្មដែរ ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍សវនកម្ម បញ្ជាក់លើឯកសារនេះទៅ រដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា ។

មាត្រា ២៣.-

បើក្នុងរយៈពេល ៩ (ប្រាំបួន)ខែបន្ទាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំនៃការិយបរិច្ឆេទ រាជរដ្ឋាភិបាលមិនបានផ្តល់ ឯកសារស្តីពីការទូទាត់ថវិកាប្រចាំឆ្នាំមកអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិទេ អគ្គសវនករត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជូន ទៅរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា ស្តីពីការខកខាននេះ ។

មាត្រា ២៤.-

អគ្គសវនករត្រូវរាយការណ៍ជូនទៅរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីដែលអង្គភាពណាមួយមានភាពមិនប្រក្រតីនៅក្នុងកិច្ចបញ្ជិកា គណនេយ្យ ការគ្រប់គ្រង រូបិយវត្ថុ និងទ្រព្យសកម្ម ។

មាត្រា ២៥.

អគ្គសវនករត្រូវរាយការណ៍ និងធ្វើកំណត់ហេតុសំគាល់ជាទូទៅលើបណ្តាបញ្ហាដែលទាក់ទងដល់កិច្ចបញ្ជីកាគណនេយ្យ រូបិយវត្ថុ ទ្រព្យសកម្ម និងបំណុលអកម្មផ្សេងៗទៀតដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ២៦.

ទោះបីជាមានបទប្បញ្ញត្តិណាផ្សេងទៀតក៏ដោយ ដែលស្តីពីសវនកម្ម អគ្គសវនករ ធ្វើសវនកម្មលើកិច្ចបញ្ជីកាគណនេយ្យរបស់អាជ្ញាធរ ឬស្ថាប័ននោះ ត្រូវផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ និងរបាយការណ៍ផ្សេងទៀតដែលយល់ថាជាការចាំបាច់ចំពោះកិច្ចបញ្ជីកាគណនេយ្យនោះ ទៅឱ្យអ្នកដឹកនាំអាជ្ញាធរ ឬស្ថាប័ននោះ និងទៅរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២៧.

អគ្គសវនករត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភាជាប្រចាំនូវបញ្ហាទាំងឡាយណាដែលកើត ចេញពីការបំពេញភារកិច្ច ឬប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៨.

ក្រោយពីមានការរៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីសវនកម្មនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់អង្គភាពណាមួយ អគ្គសវនករត្រូវជូនច្បាប់ចំលងរបាយការណ៍នោះទៅប្រធានស្ថាប័នគ្រប់គ្រង ។ ប្រសិនបើប្រធានស្ថាប័ន គ្រប់គ្រងនោះបានជូនយោបល់ជាលាយលក្ខអក្សរទៅអគ្គសវនករ ក្នុងអំឡុងពេល ២៨ (ម្ភៃប្រាំបី) ថ្ងៃ អគ្គសវនករត្រូវពិចារណាលើយោបល់ទាំងនោះ មុនពេលរៀបចំរបាយការណ៍ចុងក្រោយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើប្រធានស្ថាប័ននោះមិនឆ្លើយតបតាមកាលកំណត់ខាងលើ របាយការណ៍នោះត្រូវចាត់ទុកជាបានការ ។

មាត្រា ២៩.

របាយការណ៍ដែលធ្វើដោយអគ្គសវនករ ត្រូវបានចាត់ទុកជាឯកសារសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ៦
សិទ្ធិអំណាចលើការប្រមូលផ្តុំព័ត៌មាន

មាត្រា ៣០.

អគ្គសវនករអាចតំរូវតាមរយៈលិខិតទៅប្រធាន ឬតំណាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធឱ្យ :

ក- ផ្តល់ដល់អគ្គសវនករ ឬមន្ត្រីមានការអនុញ្ញាតនូវពតិមានអ្វីដែលត្រូវការ ។ មន្ត្រីមានការអនុញ្ញាត គឺមន្ត្រីដែលអគ្គសវនករបានអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខអក្សរឱ្យអនុវត្តមុខនាទីនៅក្នុងជំពូក ៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ- ចូលរួមនិងប្រគល់ភស្តុតាងចំពោះមុខអគ្គសវនករ ឬ មន្ត្រីមានការអនុញ្ញាត ។

គ- ប្រគល់រាល់ឯកសារនានា ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រធាន ឬតំណាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនេះ ទៅអគ្គសវនករ ឬមន្ត្រីមានការអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៣១.

អគ្គសវនករ អាចតំរូវអោយ :

ក- ផ្តល់ពតិមានដោយផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយលក្ខអក្សរហើយបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ ។

ខ- អគ្គសវនករមានសិទ្ធបញ្ជាក់រកការពិតនូវពតិមាន និងរកភស្តុតាងជាក់លាក់ដែលបានផ្តល់ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៣២.

អគ្គសវនករ ឬមន្ត្រីមានការអនុញ្ញាត :

ក- អាចចូល និងស្ថិតនៅអង្គភាពដែលត្រូវធ្វើសវនកម្មគ្រប់ពេលម៉ោងធ្វើការ ។

ខ- មានសិទ្ធិពេញលេញនិងឆែកឆេរដោយសេរីរាល់ឯកសារ របាយការណ៏ ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងនោះ ។

គ- អាចត្រួតពិនិត្យថតចំលង ឬដកស្រង់ឯកសារពីរបាយការណ៏ណាមួយក៏បាន ។

មាត្រា ៣៣.

មន្ត្រីដែលមានការអនុញ្ញាត មុនពេលចូល និងស្ថិតនៅអង្គភាពដែលត្រូវធ្វើសវនកម្ម ត្រូវបង្ហាញ លិខិតអនុញ្ញាត ដែលចុះហត្ថលេខាដោយអគ្គសវនករ ។ ម្ចាស់ស្ថាប័នឬអង្គភាពត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីមានការអនុញ្ញាត ក្នុងការធ្វើសវនកម្មនៅពេលបានឃើញលិខិតអនុញ្ញាតនេះ ។

មាត្រា ៣៤.

ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះអ្នកផ្តល់ពតិមានក្លែងបន្លំរបាយការណ៏ ទោះជារបាយការណ៏ផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយ លក្ខអក្សរ ។

ជំពូក ៧
ការសម្ងាត់នៃពតិមាន

មាត្រា ៣៥.

ប្រសិនបើមន្ត្រីមានការអនុញ្ញាតណាមួយបានទទួលពតិមានផ្ទាល់មាត់ ឬដោយប្រយាលក្នុងដំណើរនៃការអនុវត្តន៏មុខនាទីមួយនៅក្នុងច្បាប់នេះ មន្ត្រីនោះមិនត្រូវលាតត្រដាងបកស្រាយ ឬផ្តល់ពតិមានទៅមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅឡើយ លើកលែងតែការអនុវត្តន៏មុខនាទីភារកិច្ចផ្ទៃក្នុងរបស់អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣៦.

ការហាមឃាត់នៅក្នុងមាត្រា៣៥ នៃច្បាប់នេះពុំមានប៉ះពាល់ទៅលើ ការលាតត្រដាង ការបកស្រាយការផ្តល់ពតិមាននៅក្នុងរបាយការណ៏នូវសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ការកត់សំគាល់ ឬការសង្កេតរបស់អគ្គសវនករឡើយ ។

មាត្រា ៣៧.

អគ្គសវនករមិនត្រូវបញ្ចូលពត៌មានពិស្តារនៅក្នុងរបាយការណ៍ដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈទេប្រសិនបើ :

ក- អគ្គសវនករយល់ថា ការលាតត្រដាងពត៌មានជាការផ្ទុយទៅនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈលើហេតុផលណាមួយដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ- រាជរដ្ឋាភិបាលបានចេញលិខិតបញ្ជាក់មួយទៅអគ្គសវនករថា ការលាតត្រដាងពត៌មាននេះ គឺជាការផ្ទុយ ទៅនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ តាមហេតុផលណាមួយដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៨.

ក្នុងគោលបំណងនៃមាត្រា ៣៧ នៃច្បាប់នេះ ហេតុផលខាងក្រោមនេះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាពត៌មានដែលផ្ទុយទៅនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ

ក- ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខ ការការពារជាតិ និងបូរណភាពទឹកដី ឬទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ- ប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ពាណិជ្ជកម្មស្របច្បាប់របស់បណ្តាអង្គភាព ឬបុគ្គល ។

មាត្រា ៣៩.

យោងតាមមាត្រា ៣៧ នៃច្បាប់នេះ អគ្គសវនករសំរេច :

ក- មិនរៀបចំរបាយការណ៍សំរាប់ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ខ- លុបចោលពត៌មានពិស្តារក្នុងរបាយការណ៍សំរាប់ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ប៉ុន្តែចំពោះរបាយការណ៍បង្ហាញជូនរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា ឬក្រសួងពាក់ព័ន្ធ អគ្គសវនករត្រូវរៀបចំបញ្ចូលពត៌មានពិស្តារដែលបានហាមឃាត់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៧ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូក ៨

សវនកម្មលើអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ

មាត្រា ៤០.

ក្នុងករណីចាំបាច់ តាមសំណើរបស់គណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារនៃរដ្ឋសភា គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងនាមនៃរដ្ឋសភាមានសិទ្ធិជ្រើសរើសសវនករពិសេស ដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវ សកម្មភាព និងកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ។

ជំពូក ៩
ការបង្កើតសវនកម្មផ្ទៃក្នុង

មាត្រា ៤១.-

សវនកម្មផ្ទៃក្នុងត្រូវបង្កើតឡើងនៅតាមបណ្ដាស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈ។ សវនកម្មផ្ទៃក្នុងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ទៅប្រធានស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍ និងសេចក្ដីសន្និដ្ឋាននៃការធ្វើសវនកម្មនេះ ទៅអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤២.-

សវនកម្មផ្ទៃក្នុងមានភារកិច្ចធ្វើការពិនិត្យវាយតំលៃដោយឯករាជ្យ លើប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការអនុវត្តន៍ នៃប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងរបស់បណ្ដាស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈ ។

មាត្រា ៤៣.-

ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងគឺជាដំណើរការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើឡើងដោយថ្នាក់ដឹកនាំ ស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈ ដើម្បីផ្ដល់នូវការធានាភាពសមស្របលើសមិទ្ធិកម្មនៃកម្មវត្ថុ តាមបណ្ដាផ្នែកខាងក្រោម :

ក- ប្រសិទ្ធិភាពនៃប្រតិបត្តិការ ។

ខ- ភាពទទួលខុសត្រូវលើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ។

គ- ភាពសមស្របតាមបណ្ដាច្បាប់ បទបញ្ជា គោលនយោបាយ នីតិវិធី និងការចាត់ចែងដែលត្រូវអនុវត្ត ។

ជំពូក ១០
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៤.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ការផ្ដន្ទាទោសផ្សេងទៀត ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣១ ឬ មាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះនឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀលទៅ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ដល់ ៣ (បី) ខែ ឬពិន័យជាប្រាក់ផង និង ដាក់ពន្ធនាគារថែមទៀតផង ។

មាត្រា ៤៥.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ការផ្ដន្ទាទោសផ្សេងទៀត ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៤ ឬ មាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ នឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ឡើងទៅ ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឬពិន័យជាប្រាក់ផង និងដាក់ពន្ធនាគារ ថែមទៀតផង ។

ជំពូក ១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៦.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤៧.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ មិនា ឆ្នាំ២០០០

ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្ដីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្ដលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូនសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

លេខ : ៤០ ចល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ២០០០

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ណាឌី តាន់